

VERHUIZING

Oké, we hadden

onze nieuwe kennissen dus beloofd dat ze wel in ons huis konden voor een kort weekje, dan vliegen ze weer naar huis.

Wij hadden via de manager van dit complex Mr.Lee een adres van een mevrouw in Bangkok gekregen, we hebben haar gebeld en we konden haar appartement huren (de prijzen zijn echt torenhoog hier, niet te geloven, maar ja, je wilt mooi zitten en dat kost wat blijkbaar). We zijn dus in hetzelfde compound in onze veilige, vertrouwde en bewaakte omgeving gebleven. The guards zijn echt goed voor ons (we schuiven ze af en toe wat toe, dat werkt hier nu eenmaal het beste). Maar ze letten zelfs op of ik wel in de goede bus of songtau stap of houden hem voor me aan, meestal ben ik ze voor want ik weet het nu wel zo'n beetje.

De mevrouw in Bangkok wilde wel voor 2 maanden verhuren (meestal is het lange termijn en willen ze niet onder de 6 maanden, dan later ze het liever leeg staan, iets wat wij niet begrijpen en een beetje dom vinden). Maar wij waren daar wel blij mee dus. Alhoewel het huis erg sober is, geen schone lakens, weinig meubels, stokjes om te eten dus geen messen dus, maar weer kopen, zo ook met handdoeken etc. Kunnen we allemaal niet meer mee terug naar huis nemen, potjandorie!

Het appartement ligt op de 5^e verdieping (er is een lift). Heeft een grote (lege) woonkamer, drie slaapkamers, 2 badkamers, waarvan 1 met 2 douches naast elkaar, zien we ook het nut niet van in, maar ze doen het allebei zowel warm als koud water. 2 toiletten en een hele lange inloopgang met aan de ene kant dubbele wastafels en aan de andere kant voor ieder van ons een grote kledingkast. Twee slaapkamers zijn aan de balkonzijde en als je de deuren open laat staan (wel de horren dicht tegen de musquitos) kun je in de nachten de zee zachtjes horen ruisen. Ik slaap dan ook heerlijk.

Maar waarom hebben we dit appartement nu gekozen? Vanwege het balkon, dubbelgroot ruim 85 vierkante meters, we zouden er onze dansoefeningen op kunnen doen, we kunnen er

op blijven slapen als we willen, het is meer een grote woonkamer geworden, met alles wat ik had heb ik geprobeerd het gezellig te maken, we leven totaal buiten dus (alhoewel de computer en de tv staan binnen) Maar ook in de kamer kunnen we dansen, alhoewel daar nog niets van is gekomen omdat ik na het eten meestal totaal ben uitgeteld en Leen dan graag sport kijkt.

En dan dat uitzicht, over de zee, het strand, het zwembad beneden, de zwaluwen vliegen op onze hoogte, 's-avonds zien we de zandbanken oplichten en de mannen die met lieslaarzen (schat ik zo in) en een zaklantaarntje krabbetjes proberen te vangen. In de verte de lichtjes van de boten en van het levende Pattaya en Jomtien.

Maar het was dus ook nog beschikbaar, Leen denkt er zelfs over om een deal met de eigenaresse te sluiten voor meerdere jaren , een soort lease-contract, maar dat zien we dan wel weer. Ons townhouse was ook perfect daar niet van, maar er was vooral “s-Nachts veel lawaai en een rij huizen tegenover waar ze aan het verbouwen waren en ik onvoldoende privacy had. Hier in het appartement hebben we alle privacy die we wensen.

Ik voel me hier helemaal SENANG en vind het jammer dat we niet eerst naar Mr. Lee zijn gestapt, het is niet anders, we gaan nu nog genieten tot eind april, mits iets anders onze aanwezigheid noodzaakt in The Netherlands.

We hebben er wel ruim 1 dag over gedaan om alles over te huizen, als je bedenkt dat we met 2 koffers kwamen, vraag je je af hoe dat op de terugreis moet, we zullen hier dingen moeten opslaan of wegdoen. Ach het personeel is overal blij mee.